2 Νοεμβρίου 2026

Άφησε το Λονδίνο για την Πάφο: «Εδώ ζεις σαν εκατομμυριούχος χωρίς να είσαι»

/ Γενικά Θέματα

Από τις εξαντλητικές βάρδιες στην ψαραγορά του Λονδίνου στις πρωινές βόλτες δίπλα στη θάλασσα της Πάφου. Ο 39χρονος Ορέστης Κυπριανού άφησε πίσω του την απαιτητική καθημερινότητα της βρετανικής πρωτεύουσας, αναζητώντας μια καλύτερη ποιότητα ζωής για τον ίδιο και την οικογένειά του. Σήμερα, έχοντας αποκτήσει δύο παιδιά, δηλώνει ότι δεν θα επέστρεφε ποτέ στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Σύμφωνα με τη DailyMail, για χρόνια, η ημέρα του Ορέστη Κυπριανού ξεκινούσε όταν το μεγαλύτερο μέρος του Λονδίνου κοιμόταν ακόμη. Λίγο πριν από τις 2 τα ξημερώματα, έφευγε από το σπίτι του και οδηγούσε μέχρι την ψαραγορά Billingsgate, προκειμένου να προμηθευτεί τα προϊόντα που θα διέθετε στο δικό του ιχθυοπωλείο στο δυτικό Λονδίνο.

Στις 6 το πρωί επέστρεφε στο κατάστημά του, ετοίμαζε τη βιτρίνα και ξεκινούσε μια ακόμη απαιτητική ημέρα, η οποία σπάνια ολοκληρωνόταν πριν από τις 7 το βράδυ. Ορισμένα απογεύματα, μάλιστα, αντί να επιστρέψει στο σπίτι του, συνέχιζε να εργάζεται στο κατάστημα fish and chips του πατέρα του, που βρισκόταν στον ίδιο δρόμο και αποτελούσε σημείο αναφοράς για την περιοχή για περισσότερα από 40 χρόνια.

Σήμερα, η καθημερινότητά του έχει αλλάξει ριζικά. Αντί να διασχίζει τους δρόμους του Λονδίνου μέσα στη νύχτα για να προμηθευτεί ψάρια, απολαμβάνει τις πρωινές βόλτες με τα σκυλιά του δίπλα στη θάλασσα, πηγαίνει τα δύο παιδιά του στο σχολείο και στη συνέχεια κατευθύνεται στην εργασία του στην Πάφο.

Η εξαντλητική καθημερινότητα και η απόφαση της επιστροφής

Όπως εξηγεί, παρά το γεγονός ότι αγαπούσε τη δουλειά του, οι εξαντλητικοί ρυθμοί, η κίνηση στους δρόμους, το άγχος και τα συνεχή έξοδα άρχισαν να τον κάνουν να αναθεωρεί τις προτεραιότητές του.

«Μου άρεσε η δουλειά μου, αλλά τα ωράρια ήταν πάρα πολύ μεγάλα. Ανάμεσα στην κίνηση, το άγχος και τα συνεχή έξοδα, άρχισα να αναρωτιέμαι για την ποιότητα ζωής μου. Δούλευα εξαιρετικά σκληρά, αλλά ήμουν συνεχώς κουρασμένος και τα περισσότερα χρήματά μου πήγαιναν στους λογαριασμούς», αναφέρει.

Την ίδια ώρα, άρχισε να σκέφτεται το μέλλον και την οικογένεια που ήθελε να δημιουργήσει. «Αναρωτιόμουν επίσης για το μέλλον. Αν αποκτούσα παιδιά, πότε θα τα έβλεπα πραγματικά; Γιατί να περιμένω μέχρι τη συνταξιοδότηση;», διερωτήθηκε.

Με καταγωγή από την Κύπρο και από τους δύο γονείς του, ο Κυπριανού είχε ζήσει για κάποιο διάστημα στο νησί όταν ήταν νεότερος. Η ιδέα της μετακόμισης στην Κύπρο υπήρχε πάντοτε στο μυαλό του, ωστόσο η προοπτική αγοράς κατοικίας στο Λονδίνο ήταν αυτή που τον οδήγησε να εξετάσει πιο σοβαρά το ενδεχόμενο.

«Δεν έβγαζε νόημα να περάσω τα επόμενα 30 ή 35 χρόνια αποπληρώνοντας ένα σπίτι στο Ηνωμένο Βασίλειο, μόνο και μόνο για να συνταξιοδοτηθώ κάπου ηλιόλουστα, όπως η Κύπρος. Αν εκεί ήθελα να καταλήξω, γιατί να περιμένω; Γιατί να μη μετακομίσω τώρα και να απολαμβάνω στο μεταξύ αυτόν τον τρόπο ζωής;», εξηγεί.

Καθοριστικό ρόλο έπαιξε και η ανανέωση της μίσθωσης του καταστήματός του, η

οποία προϋπέθετε νέα δέσμευση 20 ετών, με σταθερό ενοίκιο για τα πρώτα πέντε χρόνια. Ο ίδιος έθεσε ένα συγκεκριμένο οικονομικό όριο στον ιδιοκτήτη: εάν γινόταν αποδεκτό, θα παρέμενε για ακόμη πέντε χρόνια. Σε διαφορετική περίπτωση, θα αποχωρούσε.

Το ποσό που είχε θέσει δεν έγινε αποδεκτό και, αφού υπολόγισε τα οικονομικά δεδομένα και τις υποχρεώσεις που θα αναλάμβανε, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μετακόμιση στην Κύπρο αποτελούσε την καλύτερη επιλογή.

Χρειάστηκε περίπου ένας χρόνος για να πουλήσει το κατάστημα, να διευθετήσει τα οικονομικά της οικογένειας και να οργανώσει τη μετακόμιση. Η σύζυγός του, η οποία είχε επισκεφθεί την Κύπρο μαζί του αρκετές φορές για διακοπές, υποστήριξε εξίσου θερμά την απόφαση.

Οι διαδικασίες, το κόστος και η νέα ζωή στην Πάφο

Ο 39χρονος είχε δικαίωμα στην κυπριακή υπηκοότητα και στην έκδοση κυπριακού διαβατηρίου, καθώς και οι δύο γονείς του είναι Κύπριοι. Για τη Βρετανίδα σύζυγό του, ωστόσο, απαιτήθηκε ξεχωριστή διαδικασία εξασφάλισης άδειας διαμονής.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, έπρεπε να προσκομίσει αποδεικτικά εισοδήματος και επαρκών οικονομικών πόρων, να εξασφαλίσει ασφάλιση υγείας για τον πρώτο χρόνο και να υποβάλει πιστοποιητικό λευκού ποινικού μητρώου.

Το ζευγάρι ανέθεσε τη διεκπεραίωση της αίτησης σε δικηγόρο, με τον Κυπριανού να εκτιμά ότι το συνολικό κόστος της διαδικασίας εκείνη την περίοδο κυμάνθηκε μεταξύ 300 και 350 ευρώ.

«Υπήρχε περισσότερη γραφειοκρατία για εκείνη απ’ ό,τι για μένα, αλλά η διαδικασία δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολη», σημειώνει.

Η οικογένεια εγκαταστάθηκε απευθείας στο σπίτι στην Πάφο, στο οποίο εξακολουθεί να διαμένει μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με τον ίδιο, η δόση του στεγαστικού δανείου που καταβάλλει είναι περίπου η μισή από το ενοίκιο που πλήρωνε για ένα διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου στο δυτικό Λονδίνο.

Ιδιαίτερα αισθητή είναι, όπως αναφέρει, η διαφορά στο κόστος ορισμένων καθημερινών υποχρεώσεων. «Αυτό που θα μπορούσα να πληρώσω μέσα σε έναν μήνα στο Ηνωμένο Βασίλειο ως δημοτικό φόρο, είναι περίπου όσα πληρώνω εδώ για έναν ολόκληρο χρόνο», λέει, αναφερόμενος στο council tax που καταβαλλόταν στη Βρετανία.

Φθηνότερα θεωρεί επίσης τα ασφάλιστρα αυτοκινήτου και τα τέλη κυκλοφορίας,

αν και διευκρινίζει ότι το κόστος αγοράς αυτοκινήτου και καυσίμων είναι περίπου το ίδιο με εκείνο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Όσον αφορά τα τρόφιμα, εκτιμά ότι οι τιμές στα καταστήματα είναι παρόμοιες με τις βρετανικές, ωστόσο θεωρεί ότι στην Κύπρο τα προϊόντα είναι πιο φρέσκα και καλύτερης ποιότητας. Παράλληλα, επισημαίνει ότι ένα χορταστικό γεύμα σε ένα παραδοσιακό μαγειρείο, όπου σερβίρονται σπιτικά φαγητά που αλλάζουν καθημερινά, κοστίζει περίπου 15 ευρώ.

Το κλίμα, σύμφωνα με τον ίδιο, επηρεάζει ακόμη και τις διατροφικές συνήθειες. «Τρως διαφορετικά λόγω του κλίματος. Φρούτα μέσα στην ημέρα, ένα καλό γεύμα και ίσως ένα μικρό σνακ το βράδυ. Δεν χρειάζεσαι πολλά για να νιώσεις χορτάτος εδώ», αναφέρει.

Υπάρχει, πάντως, κάτι από την παλιά του ζωή που εξακολουθεί να του λείπει. Πρόκειται για ένα σάντουιτς με χτένια και μπέικον, σε μαλακό λευκό ψωμί, το οποίο συνήθιζε να τρώει στις 4 τα ξημερώματα, σε καφετέρια της ψαραγοράς Billingsgate, μετά την ολοκλήρωση των αγορών του.

«Αυτό ήταν το συνηθισμένο μου πρωινό. Μάλλον είναι το μοναδικό πράγμα που μου λείπει πραγματικά», παραδέχεται.

Από το ιχθυοπωλείο στις πωλήσεις ακινήτων

Μετά τη μετακόμισή του στην Κύπρο, ο Κυπριανού εργάστηκε για ένα διάστημα στον κλάδο των ψαριών, προτού αλλάξει επαγγελματική κατεύθυνση και ενταχθεί στον όμιλο Domenica Group, στον τομέα των πωλήσεων ακινήτων.

Όπως αναφέρει, τα χρόνια που πέρασε πίσω από τον πάγκο του ιχθυοπωλείου αποδείχθηκαν πολύτιμη εμπειρία για τη νέα του σταδιοδρομία.

«Η καθημερινή επαφή με τους ανθρώπους σε μαθαίνει να ακούς και να αντιλαμβάνεσαι τι αισθάνεται κάποιος, ακόμη κι όταν δεν το λέει», εξηγεί.

Η εμπειρία του, όπως λέει, τον βοηθά να κατανοεί καλύτερα τις ανησυχίες όσων σκέφτονται να μετακομίσουν στην Κύπρο και να αγοράσουν κατοικία.

«Η μετακόμιση σε μια άλλη χώρα και η αγορά ενός σπιτιού δεν είναι σαν να αγοράζεις ένα πακέτο καπνιστών ρεγγών. Οι άνθρωποι σκέφτονται τις αποταμιεύσεις τους, τα παιδιά τους, τα σχολεία και την εργασία τους», σημειώνει.

«Όταν μιλώ σε ανθρώπους για τη μετακόμιση στην Κύπρο, δεν περιγράφω κάτι που έχω παρακολουθήσει απλώς από απόσταση. Έχω πάρει ο ίδιος αυτή την απόφαση,

έχοντας αντιμετωπίσει όλα τα ερωτήματα και την αβεβαιότητα που τη συνοδεύουν», προσθέτει.

Ο ίδιος διευκρινίζει ότι η φορολογία δεν αποτέλεσε παράγοντα στην απόφασή του να εγκαταλείψει το Ηνωμένο Βασίλειο.

«Ο φόρος που πληρώνω για τα εισοδήματά μου μπορεί να είναι ελαφρώς χαμηλότερος από ό,τι στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά όχι σε τέτοιο βαθμό ώστε να αποτελεί λόγο μετακόμισης. Το ζήτημα ήταν αποκλειστικά η ποιότητα ζωής», τονίζει.

«Στην Κύπρο μπορείς να ζεις σαν εκατομμυριούχος χωρίς να είσαι»

Η οικογένεια έχει πλέον αποκτήσει δύο παιδιά και η δυνατότητα να περνά χρόνο μαζί τους, κάτι που ο Κυπριανού φοβόταν ότι θα στερούνταν εάν παρέμενε στο Λονδίνο, αποτελεί σήμερα μέρος της καθημερινότητάς του.

Μπορεί να τα πηγαίνει στο σχολείο, να εργάζεται και να συναντά πελάτες σε ένα πιο χαλαρό περιβάλλον, χωρίς τους εξαντλητικούς ρυθμούς που χαρακτήριζαν τη ζωή του στη βρετανική πρωτεύουσα.

«Μπορούμε να περπατήσουμε στην Κάτω Πάφο, να φάμε ένα παγωτό ή να περάσουμε το απόγευμα στην παραλία. Υπάρχουν άνθρωποι που πληρώνουν πολλά χρήματα για να ζήσουν αυτή την εμπειρία για μία ή δύο εβδομάδες τον χρόνο. Εδώ είναι η καθημερινότητά μας», αναφέρει χαρακτηριστικά.

«Συχνά λέω ότι στην Κύπρο μπορείς να ζεις σαν εκατομμυριούχος χωρίς να είσαι εκατομμυριούχος», προσθέτει, περιγράφοντας τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται τη ζωή στο νησί.

Η προσαρμογή του ίδιου και της οικογένειάς του δεν περιορίστηκε στην επαγγελματική και οικογενειακή καθημερινότητα. Όπως λέει, η δημιουργία νέων κοινωνικών σχέσεων ήταν σχετικά εύκολη, είτε μέσω του γυμναστηρίου και της δουλειάς του είτε μέσα από εκδηλώσεις δικτύωσης και τις πολυάριθμες ομάδες στο Facebook που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο γύρω από χόμπι, αθλητισμό και τη ζωή των ξένων κατοίκων στο νησί.

Η δική του εμπειρία, σύμφωνα με δημοσίευμα που επικαλείται έρευνα της Domenica Group, εντάσσεται σε ένα ευρύτερο ενδιαφέρον Βρετανών για τη μετεγκατάστασή τους στην Κύπρο. Συγκεκριμένα, οι αναζητήσεις στο Google για τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της ζωής στην Κύπρο αυξήθηκαν κατά 25% μέσα σε διάστημα τριών μηνών, σύμφωνα με τα στοιχεία της εταιρείας. Η

τάση αυτή, όπως επισημαίνεται, συνδέεται με την αναζήτηση θερμότερου κλίματος, ηπιότερων ρυθμών ζωής και περισσότερου χρόνου με την οικογένεια.

«Πολλοί από τους ανθρώπους με τους οποίους συνομιλώ σήμερα είναι ακριβώς όπως ήμουν εγώ. Εργάζονται σκληρά στο Ηνωμένο Βασίλειο και αναρωτιούνται γιατί περιμένουν μέχρι τη συνταξιοδότηση για να απολαύσουν τη ζωή», αναφέρει ο Κυπριανού.

Για τον ίδιο, πάντως, το ενδεχόμενο επιστροφής στη Βρετανία δεν βρίσκεται πλέον στο τραπέζι.

Όταν ερωτάται αν θα σκεφτόταν ποτέ να επιστρέψει στο Ηνωμένο Βασίλειο, η απάντησή του είναι κατηγορηματική: «Όχι. Τίποτα δεν θα με έκανε να το σκεφτώ. Η Κύπρος είναι το σπίτι μου».

sigmalive.com